

Fleraltets Side. Den Formodning ligger nær, at Grunden dertil nærmest er den, at Fleraltet ikke har kunnet enes om noget Forstilt. Men naar Forholdet skulde være dette, ja da er det klart, at fra et Fleralts Side som kun er enigt om, hvad det ikke vil, men ikke er enigt om, hvad det vil, bliver i hvert Tilfælde den Fordring: öte-toi, que je m'y mette, altsaa paa godt Dansk: Gaa din Vej, for at jeg kan komme til, fuldstændig uberettiget. Det tror jeg ikke, der kan være nogen Tvivl om, endogsaa paa de Steder, hvor denne parlamentariske Fordring ellers har sin fulde Anerkjendelse. Den anden Bemærkning, jeg vil gjøre i Anledning af Dagsordenen, er den, at jeg ikke ser rettere, end at den er et Forslag fra Fleraltets Side til, at derte Thing skal beslutte at lade Forsvarssagen falde, idetmindste saalænge som den nuværende Regjering er paa sin Plads, muligvis meget længere. Jeg kan nu ikke skjønne, at et saadant Forslag fra det ærede Fleralts Side er let at bringe i Overensstemmelse med, hvad det ærede Flertal udtaler i sin Betænkning, nemlig sin Forvisning om Folkets kraftige Villie til at værgе Landets Selvstændighed mod ethvert Angreb. Jeg er ikke istand til at bringe denne Udtalelse af det ærede Flertal i god Overensstemmelse med den Beslutning, som det foreslaar Thinget at tage, nemlig at lade Forsvarssagen falde, i ethvert Tilfælde paa ubestemt Tid. Hvad jeg ønsker at slaa fast, er, at Vedtagelsen af den af Udvalgets Flertal foreslaaede Dagsorden maa forstaas som en Beslutning af dette Folkething om at lade Forsvarssagen falde. Sigeoverfor Paastanden fra Udvalgets Fleralts Side om, at den nuværende Regjering ikke har ladet det være sin alvorlige Opgave at søge denne Sag gennemført, vil jeg kun sætte min ligesaa bestemte Paastand, at det ikke blot har været, men at det er, og fremdeles vil være denne Regjering's alvorlige Bestræbelse at føre denne Sag til en tilfredsstillende Løsning, og at, dersom Sagen nu atter staaes ved en Beslutning af dette Thing, skal ogsaa det fulde Ansvar derfor ligge ikke paa denne Regjering, men paa Thinget, som har taget Beslutningen.

Krigs- og Marineministeren (M. Ravn): Forinden jeg gaar over til det, jeg egentlig vilde tale om, som naturligtvis er de Anker, der ere rettede mod det foreliggende Forslag i Udvalgssflertallets Betænkning, skal jeg tillade mig med nogle faa Ord at omtale den Dagsorden, der er stillet af et Mindretal i Udvalget, nemlig af det ærede Medlem

for Randers Amts 2den Valgkreds (M. P. Jensen), og som ikke blev omtalt af den høitæredede Conceilspresident. Denne Dagsorden gaar jo ud paa at opfordre Regjeringen til at nedsætte en blandet Kommission for at tage Spørgsmaalet om Landets Forsvarsvesen under samlet Overveielse. Denne Tanke om at nedsætte en blandet Kommission har været benyttet forinden Hær- og Søværnslovens Forelæggelse i 1867 og er altsaa ikke ny. Naar den ikke hidtil er bragt i Anvendelse, er det vel omtrent af saadanne Hensyn som dem, der bleve udtalte af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen). Jeg skal imidlertid bemærke, at, dersom dette Thing skulde vedtage Dagsordenen, er Regjeringen beredt paa at bringe den deri udtalte Tanke til Udførelse, idet selvfølgelig Regjeringen er villig til at benytte ethvert Skridt, hvormed den tror, at den kan fremme den her foreliggende Sag. — Naar jeg nu gaar over til at inødegaa Udvalgssflertallets Betænkning, kan jeg fatte mig langt kortere, end jeg troede, idet jeg i Meget kan henholde mig til, hvad der fremkom fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds, og jeg skal derfor væsentlig kun omtale nogle Hovedpunkter, som særlig fremhæves af Fleraltet. Jeg skal foreløbig bemærke, at jeg altsaa ikke taler om det hele samlede Lovforslag, men kun om den Del af det, som er nævnt i Fleraltets Betænkning, nemlig Kjøbenhavns Befæstning, og da navnlig Landbefæstningen. Jeg skal forudstikke den Bemærkning, at jeg bliver nødt til at komme med adskillige tørre Tal og Fakta, som kunne være meget kjedsommelige at høre paa, men som jeg dog tror kunne være nødvendige. En af de væsentligste Indvendinger, som gjøres af Fleraltet, er den, at den foreslaaede Befæstning ikke skulde sikkre i tilstrækkelig Grad mod Bombardement. Det vil være det, som jeg først vil søge at inødegaa. Jeg skal derfor begynde med at omtale nogle af de større Nationers sværeste Beleiringskanoner, saaledes som de nu indgaa i deres Parker. Som sagt, jeg indskrænker mig til at omtale de mest langtrækkende Kanoner hos disse forskjellige Magter, idet der jo ikke er nogen Grund til at omtale de andre, da det kun er disse meget langtrækkende Kanoner, hvormed der kan blive Spørgsmaal. Den sværeste tidsste Beleiringskanon er en 15 Ctm. Staalkanon af Model 1872, der under 40 Gr. Elevation kan skyde paa en Afstand af 13,600 Alen. Kanonen selv veier omtrent 6,000 Pund, og det hele System, paaprosjekt, omtrent 10,000 Pund. Den sværeste Beleiringskanon i Frankrig er en 15½ Ctm.